

PUHEEMME

Matt. 5:33-37

33. Vielä olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä vannoo väärin', ja: 'Täytä Herralle valasi'.

34. Minä sanon teille: Älkää lainkaan vannoko, älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin,

35. älkääkään maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa astinlauta, älkää myöskään Jerusalemin kautta, sillä se on suuren Kuninkaan kaupunki.

36. Älä vannoo pääsi kautta, sillä et sinä voi yhtään hiusta muuttaa valkoiseksi etkä mustaksi.

37. Olkoon teidän puheenne: 'Kyllä', tai: 'Ei'. Mitä siihen lisätään, on pahasta.

Puhu totuus, koko totuus ja ainoastaan totuus

Muistan, miten syvästi kunnioittamani uskonnonopettajani kirjoitti taululle:

"Puhu totuus, koko totuus ja ainoastaan totuus!" Tänä päivänä on muotia väittää, että mitään ehdotonta totuutta ei olekaan. On vain likiarvoja ja tulkintoja. Lisäksi usein korostetaan sitä, että sanat eivät riitä ilmaisemaan todellisuutta riittävästi.

Yllättävän nopeasti tällaiset puheet menettävät merkityksensä käytännön elämässä. Kun esimerkiksi kaksi autoa ajaa kolarin, niin kuljettajat saattavat esittää hyvinkin erilaiset versiot siitä, mitä tapahtui. He siis tulkitsevat kokemaansa omasta vinkkelistään. Mutta se ei suinkaan tarkoita sitä, että kolari olisi tapahtunut kahdella eri tavalla. Oli vain yksi kolari. Jotta se yksi ja ainoa totuus saataisiin kolarista selville, niin paikalle kutsutaan poliisi ja kolarin silminnäkijöitä kuulustellaan ja jarrutusjäljet mitataan tarkkaan.

Käytännön arkielämää voidaan elää vain siitä lähtökohdasta, että asioista on totuus, vaikka sen selville saaminen olisi kuinka vaikeaa. Totta on tietysti, että me olemme rajallisia ihmisiä, joiden on kovin vaikea nähdä asioista totuutta pelkästään siitäkin syystä, että tiedämme niin kovin vähän usein erittäin monisäikeisistä tapahtumasarjoista, joihin tavalla tai toisella joudumme mukaan ja joista joudumme myös ajatuksiimme lausumaan. Vain Jumala näkee koko totuuden. Voidaksemme ajatella aivan ajallisistakin asioista oikein tarvitsemme Jumalan ilmoitusta, Hänen sanallista puhettaan. Siihen suhteuttamalla omat kokemuksemme voimme löytää luotettavan totuuden.

Kehotus: "Puhu totuus, koko totuus ja ainoastaan totuus!" on myönteinen luonteeltaan. Me emme välttämättä tiedä kaikkia asioita, jotka johonkin tapahtumaan liittyvät, mutta jos tunnemme Herran Jeesuksen omana Pelastajanamme ja elämme herkällä omallatunnolla Jumalan kasvojen edessä, tiedämme varsin hyvin, milloin puhumme totta ja milloin emme. Pyhä Henki asuu Jumalan lapsessa ja johdattaa häntä kaikkeen totuuteen.

Valheen tuhannet kasvot

Totuus on vain yksi, mutta valheella on lukemattomat kasvot. Valehtelua on mm sellainen "vilpitön totuuden puhuminen", jossa puhumme asioista, joita *emme riittävän hyvin tunne* antaen sellaisen kuvan, kuin tuntisimme ne. Kun ihmisen ylpeyden eräs erityistuntomerkki on halussa kohotella rintoja siitä, että tietää jonkin asian 10 minuuttia ennen kuin muut, kiusaus huhujen levittämiseen ja omien tuntemustensa kertomiseen totuutena on todellinen.

Erityisen salakavalaa valehteleminen on silloin, kun emme puhu mitään muuta kuin totta, mutta *jätämme tiettyjä asiaan liittyviä seikkoja kertomatta*. Jälkikäteen saatamme vielä henkeen ja vereen asti puolustaa puheitamme, vaikka totuus, josta on tietoisesti jätetty

kertomatta olennainen osa, on valehtelun muoto. Poliittinen keskustelu ja hengellisten liikkeiden väliset kiistakysymykset ovat usein totuudesta valehtelua juuri tällä tavalla. Eduskunnan palopuheista ja sanomalehtien etusivun uutiset ovat pullollaan valheellisuutta ja toisten painamista ja omien itsekkäiden motiivien kaunistelua.

Ainakin yhtä yleistä on kertoa aivan koko totuus kuitenkin niin, että siihen *lisätään pikku annos johdattelevaa tulkintaa*. Asiat muuntuvat yllättävän helposti aivan vastakohdikseen aivan muutaman sanan lisäyksellä pitkään ja ehkä hyvinkin perusteelliseen selostukseen, joka pitää yhtä tosiasioiden kanssa.

Valehtelua ovat myös *juoruamisen* kaikki muodot. Aikakausilehdistö, viihdeohjelmat ja ystäväysten kahvikekkereitä pidetään pystyssä juuri tällä valheen muodolla. Valhe on Valheenruhtinaan sitomien ihmisten suuri ilon ja viihteen aihe. Juoruaminen on valehtelua siksi, että siinä pääsääntöisesti pyritään toisten edesottamuksia levittelemällä joko tulemaan omien himojen noudattamista tai painamalla muita pyritään nostamaan itseään.

Luottamuksen pettäminen kuuluu myös valheen piiriin. Kun puhut sellaista, minkä toinen on luottamuksella uskonut vain sinulle, valehtelet, vaikka lauseittesi sisältö olisi kuinka totuudellista tahansa. Yhtä lailla valehtelua on se, että pitää suunsa kiinni silloin, kun muut ovat puhuneet valhetta tai juoruilleet ilkeästi muista.

Kaikkein yleisintä valehtelua on *liioittelu ja vähättely*. Kalamiesten juttuihin ei juuri tästä syystä hevin tahdota uskoa. Ihmisen suuruudenhulluus teetättää hänellä hämmästyttävän paljon töitä, mutta puhuttaa häntä myös paljon. "Sydämen kyllyydestä suu puhuu."

Harva meistä on kuitenkaan valmis tunnustamaan valheeksi erilaisten *nimilappujen kiinnittämistä* toisiin ihmisiin. Pikemminkin puolustamme tätä käytäntöä sillä, että jotenkinhan ihmisiä ja heidän käytöstään on luokiteltava. Jotkut ovat siis fasisteja, toiset ateisteja, uskovaisia, sairaita, kommunisteja, lestadiolaisia, liberaaleja, legalisteja, vanhanaikaisia, katolisia, sivistymättömiä jne.

Valheiden moninaiseen kirjoon kuuluu myös *itsensä pettäminen*, josta seuraa usein ns. hyväuskoista väärää puhetta. Pinnallinen ihmisten arviointi kysymättä ihmisten motiiveja kuuluu myös usein tähän joukkoon. Kun ei uskalleta katsella totuutta omista motiiveista suoraan, niin ei myöskään haluta nähdä ehkä epäonnistuneen ihmisen oikeita vaikuttimia.

Vannominen

Jotain luonnollisessa tilassa Jumalasta erossa elävän ihmisenkin kaipauksesta totuuteen kertoo se, miten kierot johtopäätökset tämä aika on tehnyt Jeesuksen kiellosta vanna. Aikamme pitää jotenkin rehellisempänä sitä, että ei mennä naimisiin ja luvata Jumalan ja ihmisten edessä pysyä uskollisina kuolemaan asti, vaan mennään asumaan yhteen niin, ettei luvatakaan mitään lopullista uskollisuuden suhteen. Kuitenkin yhdessä eläminen edellyttää keskinäistä luottamusta ja uskollisuutta. Siksi avoliitto perustuu siihen avoimeen valheeseen, että ei haluta sitoutua uskollisuuteen ja luotettavuuteen. Avioero on toki valapattoutta, mutta avoliitto on myös tietoista valheen varaan rakentamista.

Jeesus kielsi vannomisen, koska sellaiselle, joka elää Jumalan edessä totuudessa, vannominen on tarpeetonta. Jokainen totuuden vahvistukseksi esitetty sana itse asiassa todistaa puhujansa pääsääntöisestä valheellisyydestä. Jeesuksen kiello ei kuitenkaan tarkoita sitä, että uskova ei saisi antaa valaa tai juhlallista vakuutusta oikeusistuimissa, joihin kokoontuu ihmisiä, jotka eivät vaella Jumalan valtakunnan totuudessa. Kun Jeesusta

vannotettiin, oliko Hän Kristus, Jumalan Poika, Hän vastasi, että Hän oli, niin kuin Hänestä oli sanottu. Tilanteen surkeus oli siinä, että vannottaja itse eli valheen vallassa.

Kohteliaat valheet

Aivan oma lukunsa ovat sitten ns. kohteliaisuus valheet. Joku kysyy: "Miten jaksat?" ja sinä vastaat: "Hyvin". Omatuntosi todistaa sinut valehtelijaksi, kun Sinulla ei mene hyvin. Ja Sinä puolustaudut: "Ei kai minun ole jokaiselle ihmiselle oman elämäni taakkaa kaadettava!" Ei olekaan, mutta ei Sinun silti tarvitse valehdella. Voit kertoa, että Sinulla ei mene erityisen hyvin, mutta ettet halua taakoittaa toista huolillasi, jos et niihin erityisesti tarvitse juuri kysyjän apua. Sinun ei tarvitse myöskään vastoin sisimpiä tunteitasi kehua mautonta vaatekappaletta. Voit sen sijaan aina löytää sellaista hyvää sanottavaa kanssaihmisistäsi, että puhut myös totta. Ja vain totuudellinen tuottaa hänelle myös todellista iloa.

Hyvän käytöksen kultainen kirja kyllä opettaa meitä suomalaisia käyttämään kohteliaita ilmaisuja, kiittämään saamistamme palveluista, osoittamaan arvostusta vieraillemme ja hymyilemään asiakkaillemme. Mutta jos kysymys on näyttelystä, niin kuin asia kovin usein on, kyllä se on raskasta puuhaa. Kun päästään kotiin tai pinna pettää, alkaa tulla ulos sitä aitoa sisintä, joka ei ole välttämättä kaikkein mukavinta muiden kuulla. On tietysti niitäkin, jotka yrittävät kulkea koko elämänsä läpi kilttiä näyttellen kelvatakseen muille. Mutta ei heidän psyykeensä usein sitä kestä. Epä aito elämä on raskasta. Ajan mittaan se vie monet loppuun palamiseen.

Avoimet ja suljetut likakaivot

Siksi tämän päivän suomalainen kielenkäyttö pitääkin jonkinmoisena ihanteena kaikenlaisen kaunokielisen kulissien rakentamisen välttämistä. Ollaan raivorealisteja, hurttahumoristeja tai kaadetaan muuten vain koko sisäinen roskakori lähimpien tai jopa tiedostusvälineissä kauempienkin niskaan. Onhan aito sisäisen pahuutensa näytättäminen sentään reilumpaa kuin farisealainen sievistely ja ontot kohteliaisuudet. Kun sydän työntää koko pahuutensa joka tapauksessa sanoiksi, niin ollaanhan sitä ainakin rehellisiä ja aitoja tässä puuhassa. Sydämen likakaivojen tyhjentelystä on tullut joko taiteen laji tai se on muuten vain muutettu hyveeksi.

On tietysti joukossa on aina niitäkin, jotka joko luontaiseen ujoutensa tai puhumisen vaikeutensa vuoksi saavat näyttämään itsensä lähes pyhimyksiksi muiden joukossa. Tällainen syrjään vetäytyjä tai viereltä kuuntelija saattaa kuitenkin helposti sortua tuomitsemaan toisten tarpeellisetkin puheet tarpeettomiksi. Hyvä viitsi tai kokkapuhe ei välttämättä nimittäin ole turhan puhumista. Huumorilla voidaan avata lukittuja sydämiä jopa evankeliumin ilosanomalle. Usein jopa hirvittäväntä katkeruuden purkamista on mykkäkoulu, jossa ei ole vaaraa "turhista sanoista" mutta jossa sanattomin sanoin annetaan koko katkeruuden ja vihan purkautua. On olemassa myös sanattomien sanojen kieli, joka joissain kulttuureissa saattaa olla jopa keskeisempää kuin ääneen lausutut sanat. Mutta sanattomat sanat kertovat aivan samalla tavalla ihmissydäimestä kuin ääneen lausututkin.

Turhat sanat

Maailma on täynnä sanoja. Ja miten valtava määrä niistä onkaan turhia, tarpeettomia, kiusallisia, hyödyttämiä, vietteleviä ja juonittelevia. Kaikkien niiden takana on sydän, joka ei voi peittää totuutta itsestään.

"Ei ole sanaa kielelläni, jota sinä, Herra, et täysin tunne." (Ps. 139:5)

Valheelliset sanat kertovat, eivät välttämättä heti, mutta ennemmin tai myöhemmin lausujansa sydämen valheellisuuden. Viimeisellä tuomiolla tuomioperusteeksi riittää se, mitä olemme ääneen sanoneet.

"Minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset lausuvat, heidän on tuomiopäivänä tehtävä tili."

Jumala puhuu, puhuu paljon, mutta yksikään Hänen sanansa ei ole turha. Jokaiseen sisältyy totuus ja voima. Yksikään Jumalan sana ei jää turhaksi. Jokainen vaikuttaa. Ihmisen sanatkin on tarkoitettu vaikuttaviksi, viemään eteenpäin totuutta ja rakkautta. Turhat sanat eivät ole merkityksettömiä sanoja, ne ovat tuhoisia sanoja. Turhat sanat syövät totuutta, ne murtavat oikeiden sanojen uskottavuutta, ne paljastavat puhujiensa sydämen tyhjyyden ja erämaan. Ne kertovat, että Jumalan totuutta ei ole otettu vastaan, eikä Jumalan Sana ole päässyt vaikuttamaan sisältöä, elämää ihmissydämeen.

Sana ja luottamus

Sanat on tarkoitettu yhteyden välineeksi. Ne rakentavat luottamusta, viestittävät totuutta, sydämen rakkautta, arvostusta ja ystävällisyyttä. Turhilla sanoilla ihminen ei vain ole tekemättä mitään, vaan tuhoaa aitojen sanojen merkitystä. Turhat sanat viestittävät eivät vain sanojansa sydämen turhuutta, vaan myös hänen asennettaan viestin kohteeseen. "Et ole mitään!" Mutta juuri välinpitämättömyyden ilmaisuina ne nousevat Jumalan käskyä: "Rakasta lähimmäistäsi!" vastaan. Siksi Paavali kirjoittaa:

"Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, ja tietäkää, kuinka teidän tulee kullekin vastata." (Kol. 4:6)

Ihmisten keskinäisen luottamuksen syntymiseen ei tarvita tekoja. Sanat riittävät. Sanojen perusteella näkemättä toisen tekoja, ihminen saattaa avata sydämensä täydessä luottamuksessa toiselle. Tietenkin sanoilla rakennettu luottamus voidaan teoilla myöhemmin tuhota, mutta luottamus ei ala teoista eikä näytöstä. Jumalakin lähestyy ihmistä sanoillaan. Sanojen totuudellisuus ja aitous tunnistetaan herkästi. Jumala on asettanut ihmiseen herkät tuntosarvet, joilla hän mittaa sanoja. Jokainen ihminen tunnustaa Jeesuksen sanojen totuuden:

"Sydämen kyllyydestä suu puhuu. Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu. Hyvä ihminen tuo hyvyytensä varastosta esiin hyvää, paha ihminen pahuutensa varastosta paha."

Ensin on sydän, sitten tulevat sanat ja lopulta teot. Jos sanat paljastavat hyvän sydämen, hyviä tekoja on helppo odottaa. Jos sanat paljastavat pahan, ilkeän tai epärehellisen sydämen, hyviä tekoja on turha odottaa. Taitavasti sommitellut pettäjän sanat voivat tietysti vilpittömän sydämen viedä harhaan, mutta hyvä sydän, joka haluaa pysyä totuudessa tulee yllättävän nopeasti näkemään petollisten sanojen takaa pahan sydämen.

Puhe on tärkeää

Kun toisaalta valehtelu ja toisaalta turhat puheet ovat niin äärimmäisen yleisiä, supisuomalainen tapa tulkita käskyä: "Älä lausu väärää todistusta lähimmäisestäsi!" on se, että pidetään suu kiinni niin pitkälle kuin mahdollista. Varsinkaan suomalaista miestä ei juuri voikaan syyttää suupaltiksi ainakaan silloin, kun hän työstä väsyneenä saapuu kotiinsa ja kun hänen vaimonsa mielellään kuulisi jotain kuluneen päivän tapahtumista. Raamatun kehottaa meitä kuitenkin nimen omaan puhumaan. Puhe on tärkeää. Se ei ole vain omien ajatusten ja tahdon välittämiseen välttämätön väline, vaan se on ennen kaikkea rakkauden osoittamisen perusväline. Käskyn todellinen sisältö on kuitenkin: "Ajattele ihmisestä hyvää, puhu ihmisestä hyvää, yritä ymmärtää ne myönteiset syyt, jotka johtivat tiettyihin tekoihin ja selitä asiat parhain päin."

Jumala välittää meille pelastuksensa puheensa eli sanansa välityksellä. Hän antoi myös omilleen tehtävän julistaa evankeliumin totuutta ihmisten pelastukseksi. Ei ole siis suurempaa rakkautta kuin julistaa evankeliumin totuutta. Juuri totuus synnyttää luottamuksen ja totuus

tekee ihmisen vapaaksi. Totuudessa pysyvän ei tarvitse näytellä, hän saa olla aito niin suhteessaan Jumalaan kuin ihmisiinkin.

Miten voi päästä totuuteen?

Mutta miten sitten ihminen voi päästä valheellisuuden verkosta totuuden vapauteen? Siihen eivät ikävä kyllä auta parhaatkaan päätökset puhua vain totta, tai niin kuin tänä päivänä usein kuulee sanottavan pyrkimys olla rehellinen itselleen. Sehän ikävä kyllä merkitsee usein sitä, että ihminen on sillä tavalla rehellinen itselleen, että noudattaa avoimesti sisimpänsä tunteita ja himoja - usein järkyttävin seurauksin.

Vain Jeesus Kristus kykenee vapauttamaan meidät totuuteen. Hän lähestyy meitä nimen omaan totuuden sanan välityksellä. Jos ja kun Sinä taivutat sydämesi Jeesuksen totuuteen itsestäsi, tunnustat oman valheellisuutesi ja pyydät sitä anteeksi sillä perusteella, että Jeesus on jo kärsinyt sen rangaistuksen, joka sinulle valheellisuudestasi syystä kuuluisi Golgatan ristin tuskissa, niin saat kaiken menneen anteeksi ja Pyhä Henki, Totuuden Henki asettuu asumaan Sinuun ja alkaa sisältä, sydämestäsi käsin muuttaa puheittesi sisällön totuudellisiksi.

Puhuva ja julistava seurakunta

Kun Pyhä Henki laskeutui helluntaina seurakunnan ylle, alkoi ylistyksen ja pelastus sanoman julistuksen uusi aikakausi, joka jatkuu yhä tänään. Missä vain joku ihminen saa kohdata Jeesuksen omana Vapahtajanaan, hänen puheittensa sisältö muuttuu. Hän alkaa ylistämään Jumalaa ja korottamaan Jeesusta, Hänen ristiään ja Hänen ylösnousemustaan. Pyhä Henki ei siis suinkaan sulje ihmisten suita, vaan täyttää suun uudella sisällöllä. Vainojen keskellä hajaantuneen alkuseurakunnan jäsenet eivät yksinkertaisesti kyenneet pitämään suitaan kiinni pelastussanomasta.

Herra Jeesus haluaa tänäänkin ihmisen sydämen. Saadessaan sen, Herra saa myös ihmisen suun ja kädet ja jalat omikseen ja käyttöönsä. Elämän janoisille vuotaa Jumalan Pyhän Hengen uusi virta evankeliumin sanassa.

Totuuden viesti

Jumala on antanut meille oman Sanansa välineeksi, jonka kautta henkilökohtainen keskustelu ja rakkaussuhde Jumalan ja ihmisen välille voi muodostua.

1. Jumala viestittää meille Sanallaan Jeesuksen ristin uhriin perustuvaa anteeksiantamusta, sen taustalla olevaa suunnattoman syvää Isän rakkautta syntistä ihmistä kohtaan.
2. Sana viestittää meille Hänen armonsä suuruutta ja arvoa, jonka armo liittyy meihin itsessämme synnin tähden tuomion ansaitseviin.
3. Jumala viestittää meille myös opetusta johdattaakseen meitä totuuden tielle ja vaeltamaan Hänen tahtonsa mukaan.
4. Herra viestittää meille Sanallaan myös nuhdetta, kun olemme langenneet. Hän haluaa Sanansa kautta johtaa meitä päivittäiseen parannukseen (mikä ei tarkoita sitä, että saa tehdä kohtuullisen määrän syntiä päivittäin, koska kumminkin kaiken saa anteeksi). Päivittäinen parannus on niin kuin kaikki parannus kertakaikkista synnin tuomitsemista ja hylkäämistä elämässämme ja turvautumista yksin Jeesuksen ristillä vuodattaman sovintoveren armoon. Todellinen parannus vie aina anteeksiantamuksen omistamiseen.

Anteeksiantamus taas ei ole vain jonkinlainen tunnetilan vaihdos. Ennen sitä oli paha olla, kun omatunto syytti. Sen jälkeen on hyvä olo. Anteeksiantamus ei ole ensisijassa sitä, vaan sitä, että kaksi keskenään ristiriidassa olevaa henkilöä pääsee jälleen yhteyteen ja sovintoon keskenään. Anteeksiantamus on henkilösuhteen korjaantumista myös sillä lailla, että se vaikuttaa käytökseemme Herraa ja toista ihmistä kohtaan.

Jos ja kun Herra viestittää sanansa kautta meille kaikkea tätä, meiltä kysytään ensin avoimia korvia kuulla ja ottaa vastaan Hänen Sanansa. Meiltä kysytään Samuelin asennetta: *"Puhu, Herra, palvelijasi kuulee!"* Mutta edelleen kun Herra viestittää meille Sanallaan kaikkea tätä, Jumalan lapsen tehtävä on käyttää omaa kieltään samalla tavalla anteeksiantamuksen, arvostuksen, opastuksen ja nuhteen välineenä, välineenä, jota käytetään toisen hyväksi.

Aivan tavallisessa keskustelussa alkusyksyn ilmoista voimme viestittää toiselle ihmiselle joko sitä, että emme toivo hänen sotkeutuvan meidän asioihimme, tai sitä, että arvostamme häntä, haluamme yhteyttä hänen kanssaan ja haluamme olla totuudellisia. Näin puheiden asiasisältö itsessään ei ole ratkaisevaa. Tietenkään se ei saa olla tosiasioden vastaista, yli tai alle totuuden, vaan koko totuus ja ainoastaan totuus. Mutta parhaatkin totuutemme ovat pelkkää julmuutta, ellemme viestitä puheissamme samalla myös rakkautta ja todellista halua elää yhteydessä ihmisten kanssa, halua rakentaa luottamussuhdetta heidän kanssaan.

Me tarvitsemme Jeesusta sydäntemme ja puheidemme Muuttajaksi. Tarvitsemme sellaista jatkuvaa yhteyttä Häneen, että Hänen työnsä saa edetä elämässämme. Ennen kaikkea tarvitsemme uuden elämän Herralta, tarvitsemme Pyhän Hengen uudistavaa työtä, niin että elävän veden virrat pääsisivät meidän puheidemme kautta leviämään ympärillemme. Vain Pyhä Henki voi meissä synnyttää kiitoslaulun Herralle. Vain Häneltä saatu anteeksiantamus voi taivuttaa meidät antamaan veljillemme anteeksi. Vain Herran elämä meissä voi muuttaa pahat puheet suustamme toisten ihmisten siunaamiseksi, rohkaisemiseksi ja ymmärtämiseksi.

Evankeliumi ja ylistys

Vain Pyhä Henki voi varustaa meidät sillä voimalla, että rohkenemme avoimesti kertoa Jeesuksesta toisille ihmisille. Jaloin ja tärkein tehtävä, mikä kielellemme on uskottu, on kuuluttaa evankeliumin ilosanomaa siitä, että jokainen katuva syntinen saa Jeesuksen tähden syntinsä anteeksi ja pääsee Jumalan ihmeellisen lahjan tähden iankaikkisen elämän omistajaksi.

Mutta Herra Jeesus on täälläkin tänään keskellämme. Hän haluaa koskettaa Sinun elämäsi kipeisiin kohtiin, joissa synti on turmellut kykysi puhua toisten kanssa. Hän haluaa antaa Sinulle anteeksi, Hän haluaa avata ja vapauttaa sen, mikä Sinussa on ollut tukossa Hänen Sanalleen ja toisten ihmisten tarpeille. Hän voi ja haluaa sen tehdä Sinulle tänään.

Emmekö etsisi ja pyytäisi suurta Vapahtajaa oman sydämemme, suumme ja korviemme Herraksi ja Pyhittäjäksi. Siksi haluamme tänään oman kielellemme synnit tunnustaen huoata Herran puoleen: Anna syntini anteeksi. Tee minusta yksi niistä, jotka aidosti ja iloiten saavat kertoa muillekin Jeesuksesta.